

A Fővárosi Ítéltábla

2.Kf.27.109/2004/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla az EMKTV Egyesült Magyar Kábeltelevízió Híradástechnikai Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Budapest) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2004. évi március hó 25. napján kelt 13.K.30.246/2004/2. számú ítélete ellen a felperes által 3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon 2005. évi március hó 9. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (azaz tizenötezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékhivatal külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Az irányadó tényállás szerint az alperes a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 67. §-ának (1) bekezdése, illetve 70 §-a szerint, bejelentés alapján versenyfelügyeleti eljárást indított felperessel szemben, amely társaságnak egyik fő tevékenységi köre a kábeltelevíziós hálózatra csatlakozó fogyasztók számára Internet hozzáférés biztosítása, a szolgáltatási csomagok formájában nyújtott kábeltelevíziós szolgáltatás mellett.

A versenyeljárás során abban kellett állást foglalni, hogy a felperes által 2001. decemberében meghirdetett Internet előfizetési akciójára adott tájékoztatása alkalmas volt-e a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására.

A vizsgálati jelentésben értékelésre került a felperes által az előfizetési akcióval összefüggésben közzétett kék színű szórólap, amelyet 50.000 háztartásba postáztak a 2002. január 01. napjától érvényes csatornakiosztással, és egy a díjmelésre is vonatkozó tájékoztató levéllel együtt, ezt meghaladóan a felperesnek a saját Web oldalán elhelyezett felhívása, továbbá az akció keretében az előfizetők számának alakulása.

Az 50.000 háztartásba eljuttatott kék színű szórólap a következőkről tájékoztatót: „Ha Ön most otthonában megrendeli Internet szolgáltatás 'egyéni 1-es' csomagunkat, amelynek havi alapdíja 8.000 Ft + ÁFA, akkor 2002. évben a teljes kábeltelevíziós szolgáltatási csomagunkat 50% díjkedvezménnyel veheti igénybe.”

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az alperes a 2002. december 07. napján kelt Vj-115/2002/15. számú határozatában megállapította, hogy a felperes által 2001. decemberében meghirdetésre került internetes előfizetési

akció tájékoztatásában a kedvezmény alapjaként közzétett „teljes-kábeltelevíziós szolgáltatási csomag” illetve „teljes szolgáltatási díj” kifejezés alkalmas volt a fogyasztók megtévesztésére, azonban az eset valamennyi körülményére figyelemmel a bírság kiszabását mellőzte. A határozat indokolása szerint a kék színű szórólaphoz mellékelt tájékoztató levélben szerepelt a „teljes szolgáltatás” kifejezés, valamint annak közlése, hogy az infláció és az inflációt meghaladó költségnövekedés, és a szolgáltatásbővítés következtében a teljes szolgáltatásuk előfizetési díja, továbbá az HBO mozi csatorna, és a Filmmúzeum esetében az előfizetési díj milyen mértékben változik. Mindez a „teljes szolgáltatás” kifejezéssel együtt értelmessé nem tette egyértelművé a kék színű szórólapon található „teljes kábeltelevíziós szolgáltatás” kifejezés tartalmát. A fogyasztóval kötött egyedi szerződésekben, az Általános Szerződés Feltételekben (a továbbiakban: ÁSZF), az adathálózati szolgáltatásra vagy az HBO-ra vonatkozó külön szerződésekben a „teljes kábeltelevíziós szolgáltatás” kifejezés nem fordult elő. Ezért a díjkedvezményekkel kapcsolatos szóbeli felvilágosítás a kérdéses mondat megtévesztő jellegét legfeljebb csökkenteni tudta, de nem szüntette meg. A felperes előfizetői szerződése, illetve az ÁSZF a megrendelhető programcsomagok név szerint (Alfa, Gamma, Omega, stb.) vagy alapszolgáltatásként, illetve bővített szolgáltatásként, esetleg I. és II. programcsomagokként említette. Így az akcióval kapcsolatos tájékoztatás szövege hordozhatta azt a többletinformációt, hogy a „teljes kábeltelevíziós szolgáltatásba” beletartozik a HBO és a Filmmúzeum szolgáltatása is, és ezért az 50%-os díjkedvezmény ezekre is vonatkozik. Az előfizetők számának alakulását tartalmazó adatok azt mutatták, hogy az akció keretében az Internetes szolgáltatást megrendelő fogyasztók száma különösen 2001. decemberében és 2002. januárjában volt magas, ezt követően fokozatosan csökkent. A félrevezető tájékoztatás közvetlen hatására utal, hogy a kék színű szórólapon alapuló megrendelések aránya fokozatosan növekvő ütemben csökkent 2002. júniusára, amelyet az indokolt, hogy a felperes 2002 áprilisától pontosította az akcióval

kapcsolatos tájékoztatását. A versenyhatóság rögzítette, hogy a tájékoztatás akkor lett volna egyértelmű a fogyasztók számára, ha annak alapjaként a felperes a fogyasztók által jól ismert és a különböző szerződésekben már alkalmazott fogalmakat használta volna. Ennek hiányában megvalósította a Tpv. 8. §-ának (2) bekezdés c) és d) pontjában tilalmazott magatartást.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy versenyjogsértő magatartást nem valósított meg. Hivatkozása szerint a teljes programkínálatot az Omega programcsomag biztosította, az HBO és a Filmmúzeum külön előfizetés alapján volt megrendelhető, ami teljesen egyértelműen kiderült a szórólapból és a tájékoztató levélből. Az internetes előfizetési akció nem érintette a fogyasztók széles körét, azt kb. 400-500 ügyfél vette igénybe, és így nem függ össze a hirdetés megjelenése és a megrendelések száma, ugyanis az akciót az előfizetői részére közvetítette. A versenyhatóság által kifogásolt kifejezés az általános értelmezés szerint sem volt félreérthető, és nem volt olyan súlyú, hogy az bármilyen jellegű tényleges befolyást gyakorolt volna az előfizetőkre, illetve az adott piacra. Kiemelte, hogy mulasztást követett el az alperes, amikor nem vizsgálta azt, hogy a „teljes kábeltelevíziós szolgáltatási csomag” illetve „teljes szolgáltatási díj” kifejezést az előfizetők hogyan értelmezték, illetőleg azoknak mi a szakmában szokásos értelme.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a mindennapi életben a fogyasztók számára a teljes kifejezés azt jelenti, hogy a kábeltelevíziós szolgáltató által nyújtható szolgáltatások teljes körére vonatkozik az aj. ónlat. A megtévesztés a felperes részéről abban nyilvánult meg, hogy akciója valójában csak az Omega csomagra vonatkozott, holott a teljes kifejezés egy általánosságot jelzett, amelynek ellentmond, hogy az HBO nem tartozott ebbe a teljes szolgáltatási körbe.

Az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes keresetét elutasította azzal, hogy a teljes jelző használata akkor indokolt, ha az valóban a szolgáltatás révén igénybe vehető valamennyi csatornára vonatkozóan jelöli az igénybevétel lehetőségének teljességét. A perbeli esetben a felperes által is elismerten a teljes jelző a legbővebb, azaz az Omega programcsomagra utalt, azonban ez nem vonatkozott az egyéb csatornákra. A bíróság osztotta az alperes azon álláspontját, amely szerint amennyiben a felperes a kedvezményt nem akarta kiterjeszteni az HBO, illetve a Filmmúzeum csatornákra, akkor a „teljes kábeltelevíziós szolgáltatás” kifejezés helyett az „Omega” vagy a „bővített programcsomag” megnevezést kellett volna használnia. Az előfizetők számának alakulását egyértelműen jelzi az, hogy az akció. keretében az Internetes szolgáltatásra vonatkozó megrendelések száma 2001. decemberében és 2002. januárjában magas volt. Ezt követően fokozatosan csökkent az előfizetők száma; melynek üteme és a felperes 2002. áprilisától pontosított tájékoztatása között nyilvánvaló összefüggés volt kimutatható.

A felperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatása mellett az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte. Változatlanul fenntartotta a kereseti kérelmében, valamint a peres eljárás során előadottakat rögzítve, hogy a Tpv. 9. §-a alapján a fogyasztói tájékoztatás vizsgálata során a használt kifejezéseknek a mindennapi életben, illetőleg a szakmában elfogadott általános jelentése az irányadó. Kiemelte, hogy a kábeltelevíziós szolgáltatások tekintetében általánosan alkalmazott gyakorlat, hogy az HBO csatorna nem része egyik programcsomagnak sem, annak igénybevételére külön díjat kell fizetni, illetve külön szerződést kell kötni. Hangsúlyozta, hogy az akcióban szereplő teljes szolgáltatási csomagra való díjkedvezmény a magyar nyelv szabályai alapján félreérthetetlenül a szolgáltató által nyújtott legszélesebb programcsomagra, azaz az Omega programcsomagra vonatkozott. Mindezek

együttes értékelése alapján álláspontja szerint nem valósult meg az internetes akció során a fogyasztóknak a Tpv. 8. §-ának (2) bekezdés c) és d) pontjain alapuló megtévesztése.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte a fellebbezés elutasítása mellett.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékoknak a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti helyes mérlegelésével, azoknak a maguk összességében való értékelésével és meggyőződése szerinti elbírálásával állapította meg a tényállást, a rendelkezésre álló peradatokból okszerű következtetésre jutott, jogi okfejtésével a másodfokú bíróság mindenben egyetért. A felperes fellebbezésében olyan új tényt vagy körülményt nem jelölt meg, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhetné.

A Tpv. 8. §-ának (1) bekezdése szerint tilos a gazdasági versenyben a fogyasztókat megtéveszteni. A 8. § (2) bekezdés c) pontja értelmében a fogyasztók megtévesztésének minősül különösen az áru értékesítésével, forgalmazásával összefüggő, a fogyasztó döntését befolyásoló körülményekről - így különösen a forgalmazási módról, a fizetési feltételekről, a kapcsolódó ajándékokról, az engedményekről, a nyerési esélyről - megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak. A (2) bekezdés d) pontja alapján pedig megtévesztésnek minősül az a magatartás is, amely különösen előnyös vásárlás hamis látszatát kelti. A Tpv. idézett rendelkezései azt a kötelezettséget róják a felperesre, hogy szolgáltatásának ismertetése során pontos, egyértelmű tájékoztatást adva hason közzre a fogyasztói szándék kialakításában. A valós adatokat tartalmazó és előnyös tulajdonságot kiemelő tájékoztatás is lehet félrevezető, ha elhallgat

olyan adatot, amely a közölt lehetőségek értelmezéséhez elengedhetetlenül szükséges. Ilyen adatnak kell tekinteni azt a körülményt, hogy a felperes a kedvezményt nem kívánta kiterjeszteni az HBO; illetőleg a Filmmúzeum előfizetési díjaira, illetőleg, hogy az csak az Omega programcsomagra vonatkozott. A felperes nem a fogyasztók által jól ismert és a szerződésekben rögzített fogalmakat használta, aminek következtében az akcióra vonatkozó tájékoztatás félreérthető volt.

Nem mentesíti a felperest az a körülmény, hogy amennyiben a fogyasztók a rendelkezésre álló és a felperes részéről biztosított valamennyi tájékoztatási lehetőséget igénybe veszik, és étek alapján `együttesen értelmezik a kékszórólapos felhívást valamint a már megkötött szerződéseket, egyértelmű képet kaphattak volna az akcióról. A felperesnek kellő gondossággal kell eljárnia akkor, amikor szolgáltatásairól, azok igénybevételéről nyújt tájékoztatást, és ennek során nem hagyhatta figyelmen kívül a „teljes” kifejezés értelmezésének a magyar nyelv szerint általánosan elfogadott jelentését. A szövegben fellelhető további utalás nélkül, a „teljes” kifejezés az általános jelentés tartalmát hordozta. Az alperes a versenyjogilag releváns fogyasztói döntés meghozatala tekintetében együttesen vizsgálta és a fogyasztók tájékoztatására szolgáló az internetes akcióval kapcsolatos valamennyi módozatot. Ezek együttes értékelése alapján helyesen állapította meg, hogy a fizetési akcióval kapcsolatos felperesi tájékoztatás összességében alkalmas volt a fogyasztók döntési szabadságának korlátozására, azaz a Tpv. 8. §-ának (2) bekezdés c) és d) pontjában foglaltak megsértése fennállt. Kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a felperesi felelősség kimentésére nem alkalmas a Tpv. 9. §-ára történő azon hivatkozás, miszerint a kábeltelevíziós szolgáltatást nyújtók között általános gyakorlat, hogy az HBO igénybevételére külön díjat kell fizetni, illetőleg más szerződést kell kötni, mert a felperes akciójára megfogalmazott

kedvezmény azáltal, hogy nem az „Omega”, avagy a „bővített programcsomag” megnevezést használta, megtévesztő volt.

Mindezek folytán a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésében foglaltak alapján az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a sikertelenül fellebbező felperest az alperes másodfokú költsége megfizetésére a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése, míg a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére a 6/1986. (VI.26.) IM. sz. rendelet 13. §-ának (2) bekezdésében foglaltak alapján kötelezte.

Budapest, 2005. évi március hó 9. napján